

палятъ голѣми свѣщч! Да ли ти, Боже не знаешъ, че тези богати хора нѣматъ милостиво християнско сѣрдце? Кога, Боже ще са смилишъ и като за насъ бѣдни?

ТАНЧО. (жаловито).

Не дей грѣши Бога, Доне. Тебе сега ти е домжчнѣло, че не знаешъ какво говоришъ. Потърпи малко и ти ще видишъ, че Господъ нѣма да на забрави и остави. Още никой не е умрѣлъ отъ гладъ. По-добрѣ да продадеме нѣщо, че да си купиме малко брашно за днесъ, а, че колкото за утрѣ и въ други день, добаръ е Господъ.

ДОНА.

Че какво имаме, Танчо и какво да продадеме?! Ха-хъ, азъ намислихъ. Нати годенишкниятъ прѣстенъ и тези убици та ги продай и купи малко брашно. (подава му ги).

ТАНЧО.

Не, Доне. Не бива тѣхъ да ги продадемъ. Азъ не искамъ щото нашите родители да излѣзатъ изъ гробътъ и да са оплакватъ предъ свѣтътъ. Азъ ще намѣря какво да продамъ, че да купя колкото за днесъ и за утрѣ брашно, а колкото за другите дни Богъ е добаръ. Ти иди тамъ при дѣцата та ги позалажи. (до-